

Різдво у часі

Портал-дзеркало знову відкрився! Але цього разу Алекс і Рубі знають, що там на них чекає нове завдання. Усі Пілігрими завжди були веселими та доброзичливими. Але далека родичка Ідит може цього ніколи не взнати, бо батько відправляє її до найжахливішої школи-інтернату. Чи зможуть діти переконати батька Ідит, Елайджу, залишити дочку в Еплкоті?

Пригодницька історія «Різдво у часі» від авторки бестселерів Саллі Нікколз про подорожі у часі захопить юних читачів не лише загадками та інтригами. Книжка ненав'язливо та з гумором розкаже про життя людей XIX століття в Англії: у що вдягались, які страви готували, як відзначали свята та багато іншого.

РІЗДВО У ЧАСІ

«Ніколлз чудова
оповідачка».
THE TIMES

САЛЛІ НІКОЛЛЗ

Саллі Ніколлз

Різдво у часі

Text Copyright © Sally Nicholls, 2020
Inside Illustrations © Rachael Dean, 2020
Cover Illustration © Isabelle Follath, 2020
© Юля Садоха, переклад, 2021
© ТОВ Видавництво «Ранок», 2021
ISBN 978-617-09-7524-9 (epub)

Усі права збережено.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якій формі без письмового дозволу
власників авторських прав.

Серія «Гонитва у часі».

This translation of A CHRISTMAS IN TIME is published
by arrangement with Nosy Crow © Limited.

Автор: Sally Nicholls.

Ілюстратор: Rachael Dean.

Усі права застережено.

Ніколлз Саллі

Н62 Різдво у часі / Саллі Ніколлз. Іл.: Рейчел Дін;

пер. з англ. Юля Садоха. — Харків: Вид-во «Ранок», 2021. — 208 с. — (Серія «Гонитва у часі»).

ISBN 978-617-09-7335-1

Портал-дзеркало знову відкрився! Але цього разу Алекс і Рубі знають, що там на них чекає нове завдання. Усі Пілігрими завжди були веселими та доброзичливими. Але далека родичка Ідит може цього ніколи не взнати, бо батько відправляє її до найжахливішої школи-інтернату. Чи зможуть діти переконати батька Ідит, Елайджу, залишити дочку в Еплкоті?

Пригодницька історія «Різдво у часі» від авторки бестселерів Саллі Ніколлз про подорожі у часі захопить юних читачів не лише загадками та інтригами. Книжка ненав'язливо та з гумором розкаже про життя людей XIX століття в Англії: у що вдягались, які страви готували, як відзначали свята та багато іншого.

УДК 82-93

РІЗДВО
У
ЧАСІ

САЛЛІ НІКОЛЛЗ

«Ніколлз чудово розповідає історії».

(З газети «Таймс»)

Моїм племінникам і племінницям
Маккензі, Фінлі та Фреї.

Розділ перший

Різдво з тітонькою Джоанною

— Хто взагалі святкує Різдво в готелях? — запитала Рубі Пілігрим, яка, набурмосившись, витріщалась у вікно.

— Люди, які не люблять готувати? — припустив Алекс.

Він саме розвішував прикраси на здоровенну ялинку, яка стояла в коридорі будинку Еплкот. Ялинка, яку вони поставили вдома, була прикрашена дощиком, в'язаними сніговими бабами та різними іграшками, які вони зробили ще в молодшій школі. А от ця ялинка — першокласна. Прикраси підібрані по кольорах, а гірлянда була сліпучо-білою. Про себе хлопчик вирішив, що йому не до вподоби такі прикраси. Йому подобалася їхня не зовсім охайна ялиночка вдома. Однак він мусив визнати, що тітонька Джоанна добре постаралась.

— Різдво створене для сім'ї! — не вгавала Рубі. — Це свято, коли можна весь ранок просидіти в піжамі та їсти солодоці! Різдво потрібно проводити за спільним переглядом телевізора, грою у відеоігри й суперечками, хто митиме посуд! Чому хтось мусить їздити на відпочинок?

— Я думаю, що не всі святкують Різдво, поїдаючи солодке та граючи у відеоігри, — обережно мовив Алекс. — Ну принаймні не дорослі.

Він повісив на гілочку дуже старого оленятка, намагаючись не зламати його. Тітонька Джоанна колись казала, що деяким цим прикрасам понад сотню років. А Пілігрими жили в будинку Еплкот більше ніж двісті років. Невже його тато, його дідусь і всі його прапрабатьки теж вішали на ялинку саме ці прикраси?

Йому сподобалася така думка.

Алексові не треба було уявляти всіх цих людей із минулого. Він їх уже зустрів. Точніше, деяких із них. Минулого літа з Алексом і Рубі трапилася таємнича й неймовірна пригода. Вони пройшли крізь чарівне дзеркало в коридорі тітоньки Джоанни й перенеслися назад у часі. Вони й досі не могли зрозуміти, чому так сталося. Однак Алекс думав, що вони мали вирішити одну проблему в минулому — знайти загублений саксонський скарб і заодно врятувати будинок тітоньки Джоанни.

Хлопчик собі сподівався, що тепер вони з сестрою якось пов'язані із дзеркалом. Що тепер вони повинні будуть виправляти помилки минулого та розгадувати старовинні таємниці. Можливо, вони будуть потрапляти в нову пригоду щоразу, коли приїжджатимуть до тітоньки Джоанни. Але, на жаль, навідували її вони не часто. Будинок Еплкот розташувався у Саффолку, а Алекс і Рубі мешкали в містечку на північному сході Англії. Їх розділяли три сотні кілометрів та довга поїздка машиною. Вони приїжджали сюди кожного літа, а ще досить часто на Великдень. Але важко було щоразу чекати на великодні канікули, коли тебе раніше перенесло через чарівне дзеркало назад, у 1912 рік, щоб розплутати злочин із високими ставками.

А тоді, за тиждень до Різдва, тітонька Джоанна впала зі сходів і зламала ногу.

На Різдво в будинку Еплкот завжди вирувало життя. Тітонька Джоанна організовувала для своїх відвідувачів святкування повною мірою, на три дні. У святкування входив спів різдвяних пісень у селі, музичний вечір у вітальні та вікторина до Дня подарунків. За різдвяним сніданком можна було випити ігристого вина, а на Святвечір та Різдво вечерю подавали при свічках. Тітонька Джоанна мала приготувати всі страви. Алекс і Рубі потайки погоджувалися, що це все

не дуже було схоже на Різдво. Однак багатьом дорослим таке подобалося, тому всі кімнати в будинку були зарезервовані на кілька місяців заздалегідь.

Та цього разу, здавалося, їй доведеться все скасувати.

У паніці тітонька Джоанна зателефонувала батькові Алекса і Рубі. Всю їжу і вино вже замовили. Вона заплатила завдаток за келихи для вина і музикантів. Усі поклалися на неї. Але вона не могла попросити допомоги у своїх дітей. У тітоньки Джоанни був син, який жив у Австралії, та донька, котра доглядала двійню немовлят. Тому вони не могли кинути все і взяти на себе організацію різдвяних свят у будинку Еплкот. Тож тітка вирішила звернутися до сім'ї Алекса...

— Ліжок у нас не буде, — сказав тоді тато Алекса. — Усі кімнати вже зарезервовані, тому, боюся, нам доведеться спати у вітальні. Тітонька Джоанна каже, що зможе взяти на себе готування їжі. Принаймні я на це сподіваюся, бо ви самі знаєте, яка в нас виходить їжа. І Стейсі буде допомагати, наскільки зможе. — Стейсі була жіночкою з села, яка допомагала тітоньці Джоанні, коли в тої було повно справ. — Нам треба буде просто приготувати кімнати для гостей. А ще мити посуд. І нарізати овочі. І прикрасити все. Вочевидь, це дуже важливо. І, наскільки я розумію, нам доведеться багато прибирати й накривати столи. Але вона так нас виручала всі ці роки. Я не знаю, що б ми робили, якби вона не погодилась наглядати за вами, дітлахи. Я ніяк не міг їй відмовити. Та й це святкування буде дуже вишукане. Гадаю, що за нього люди платять добрячі гроші. Звісно ж, ми теж отримаємо місце за святковим столом і все таке. Тому я думаю, що це буде дуже весело...

— Але це Різдво! — сказала тоді Рубі. — Різдво!

— Я не думаю, що вам, діти, доведеться багато допомагати на саме Різдво, — поспішно мовила їхня мама. Алексові здалося, що вона теж не дуже хотіла проводити Різдво накриваючи на стіл і складаючи посуд у посудомийку. — Гадаю, що ви зможете сховатися десь із своїми подарунками, якщо захочете.

— Не знаю де, — пробурчала Рубі. — У нас же навіть кімнати не буде.

Однак Алекс був не проти. Він радів нагоді опинитися в будинку Еплкот, його улюбленому місці у всьому світі. Вони прибули вчора після ланчу. Навіть весь день заправляти ліжка і пилюкати спальні було весело. Йому сподобалося розвішувати прикраси й допомагати тітоньці Джоанні покривати глазур'ю різдвяне печиво. Він уже нетерпляче чекав, коли можна буде спробувати всю цю смачнющу їжу. І зрештою він вирішив, що батько мав рацію. Тітонька Джоанна була рідною.

— Цього Різдва ми не зможемо провести час із мамою і татом! — лютувала Рубі. — Вони цілий день будуть мити посуд і нарізати моркву, от побачиш! Свято буде зіпсоване! Я хочу, щоб ми були деінде. Хочу, щоб ми могли просто піти кудись і гарно відсвяткувати Різдво! Піти куди завгодно!

Вона відвернулася від вікна, щоби глипнути на Алекса, і заціпеніла.

— Алексе!

— Бачу, — кивнув Алекс. — Думаю, що скоро твоє бажання здійсниться.

Він кинувся до стіни, а Рубі — за ним. Дзеркало, магічне дзеркало для подорожей у часі, їхнє дзеркало, показувало жінку середнього віку у страшенно старомодній сукенці. Алекс подумав, що ця жінка з Вікторіанської епохи, бо на плечі вона накинула вовняну шаль, а спідниця її сукні була дуже велика. Вона хмурилась на власний відбиток у дзеркалі, тримаючи над своїм капелюшком шпильку. А тоді щось змінилося. Її обличчя витягнулося від здивування, наче вона не вірила власним очам. Вона позадкувала, не відводячи очей від дзеркала, ніби побачила привид.

— Вона нас бачить! — вигукнула Рубі й схопила Алекса за руку. — Я не знала, що таке можливо.

Жінка кліпнула і потерла очі. Вона глибоко вдихнула. А тоді повільно й обережно почала підходити до дзеркала, простягнувши руку.

— Ні! — скрикнула Рубі. — Якщо вона торкнеться дзеркала, то опиниться тут. От і ні, жіночко з Вікторіанської епохи. Це наші пригоди в часі, а не ваші!

І вона потягнула Алекса вперед, до дзеркала...

...аж поки вони не впали вдвох у коридорі Вікторіанської епохи.

Алекса відразу ж обдало хвилиною холоду. Він десь чув, що в людей за тих часів не було центрального опалення, та навіть уявити не міг, наскільки від цього було холодно в їхніх будинках. У них же були каміни, хіба ні? Пілігрими не були графського роду, але й бідними їх точно не можна назвати. От в Едвардіанську епоху Пілігрими тримали слуг. Але в коридорі будинку Еплкот не було каміна, тому тут можна було задубіти. Алекс жахнувся від думки, що в будинку, мабуть, так само холодно, як і надворі. Невже будинки вікторіанських часів справді були такими?

— Ні-і-і! Ви серйозно? — простогнала Рубі поруч. — Померти від холоду можна! А де літо? Можна нам перенестися в літо?

— Але ж ти просила Різдво, — зауважив Алекс.

— Я забираю свої слова назад! Хочу спеку! Страшну спеку!

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ